

کشتیرانی خورشیدی مداری آغاز شد

ناسا هفته گذشته توانست فضایی NanoSail-D خورشیدی خود را پس از 45 روز بی خبری در مدار کم ارتفاع زمین قرار دهد، اکنون این فضایی بادی در اولین کشتیرانی خورشیدی مداری جهان حضور پیدا کرده و در برابر دوربین های عکاسی زمینی ها خودنمایی می کند.

جام جم آنلاین: ناسا هفته گذشته توانست فضایی NanoSail-D خورشیدی خود را پس از 45 روز بی خبری در مدار کم ارتفاع زمین قرار دهد، اکنون این فضایی بادی در اولین کشتیرانی خورشیدی مداری جهان حضور پیدا کرده و در برابر دوربین های عکاسی زمینی ها خودنمایی می کند.

به گزارش مهر، این فضایی بادی به جای شیوه های متداول تامین انرژی، از نور خورشید برای تامین انرژی خود استفاده می کند. در حالیکه نظریه استفاده از بادبان های خورشیدی برای مدت ها به صورت غیر عملی باقی مانده بود، NanoSail-D در حال حاضر دومین فضایی بادی خورشیدی است که پس از فضایی ایکاروس ژاپنی ها در مدار زمین قرار گرفته است.

به گفته #171؛ دین الهون؛ مسئول تحقیقاتی پروژه NanoSail-D، با وجود اینکه انرژی خورشیدی نمی تواند مشابه انرژی های احتراقی قدرت و شتاب بالایی به وجود آورد، می تواند انرژی طولانی مدت برای حرکت در سرعتی ثابت را برای فضایی تامین کند.

به گفته وی، بهترین مثال برای این نوع از انرژی فضایی و به جر است که برای رسیدن به این نقطه از جهان، لبه سامانه خورشیدی، 30 سال زمان صرف کرد اما در صورتی که همین فضایی از بادبان های خورشیدی بهره می برد، 10 ساله به همین موقعیت می رسید.

سازمان ناسا به همراه وب سایت Spaceweather.com به منظور بزرگداشت پرتاب موفقیت آمیز این فضایی و کمک به جمع آوری اطلاعات، رقابت عکاسی را ترتیب داده تا طی آن بهترین عکس از این فضایی 9 متر مربعی بادی را قبل از بازگشتش به زمین که در ماه های آوریل یا می خواهد بود، به دست آورد.

برنده این رقابت جایزه ای به مبلغ 500 دلار دریافت خواهد کرد. اطلاعاتی که از این تصاویر به دست خواهند آمد نیز برای ناسا بسیار ارزشمند به شمار می رود.

فضایی بادی ناسا که به همراه ماهواره میکروستلایت FASTSAT ناسا به مدار پرتاب شد، قرار بود در تاریخ 6 دسامبر از ماهواره جدا شود اما این اتفاق تا 21 ژانویه رخ نداد. دلیل این تاخیر در جدا شدن هرگز آشکار نشده است با این همه ناسا همچنان در تلاش است تا این موضوع را کشف کند.

بادیان خورشیدی ناسا دارای هشت باتری لیتیومی است که از قابلیت شارژ مجدد برخوردار نیستند. با وجود پرتاب دیر هنگام، NanoSail-D در مسیر درست خود قرار گرفته است و ناسا از نتایجی که تا به حال از این پروژه به دست آورده کاملاً راضی و خشنود است و تلاش دارد از اطلاعات این پروژه در ماموریت های آینده خورشیدی نیز بهره ببرد.

#171؛ ژوهانس کیپلر؛ اولین فضانوردی است که در حدود 400 سال پیش پس از دیدن حرکت دنباله یک ستاره دنباله دار به واسطه بادهای خورشیدی، ایده سفر در فضا با کمک بادبانهای خورشیدی را مطرح کرد.

با این همه فضاییهای بادی مدرن مانند NanoSail-D یا ایکاروس با استفاده از فشار ناچیز اما ممتد نور خورشید به حرکت خود ادامه می دهند.

NanoSail-D که با چرخش در مدار زمین در زیر نور خورشید خواهد درخشید، به اندازه ای درخشان و آشکار خواهد بود که با کمک چشم غیر مسلح نیز بتوان آن را مشاهده کرد و ناسا نیز با توجه به همین ویژگی مسابقه عکاسی از فضایی بادی اش راه اندازی کرده است.